Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26488
Copyright: Admont, Benediktinerstift

paradisum quedã ignea custodia. i. flammeus gladius qui in
mysterio cherubin ante paradisum uolubatur: gladius ille t
tribulationes significabat huius p̃sentis uite que durant ad tem
pus. si; transitorie sunt. cherubin plenitudo scientie. et significat
caritatem. adesum itaq; ligni uite: et p tribulationes multas et pe
ritatem q̃ ē plenitudo scientie post peccatum redire fuit necesse: Cũ
enũ cherubin cum flammeo gladio sit ante hostium paradisi non
pot ho ad illud ingredi. ñ transierit p flammeũ gladiũ. Solet que
ri utrum prius de ligno uite comedisset. dug debapt paruulorũ
Recte p̃fecto intelliguntur ante malignã diaboli p̃suasionẽ ab
stinuisse a cibo uetito. atq; usi fuisse ei cessis et p̃cipue de ligno uite
si; hoc non uidetur subaltẽ tione dictũ **De libro arbitrio**

Pret alias penalitates p̃ peccato illo incurrit ho penã
deptionis libere arbitrii. Vt enũ aug dicẽ inter churidion
ho male utens libero arbitrio. et se p̃didit et ipsum. Videndũ
est itaq; quid sit liberum arbitrium. et quale ante peccatum
et qualiter deptum sit p peccatum. sic pot diffinuri. libm. ar: est habili
tas rationalis uoluntatis qua bonũ eligit grã cooperante: l malũ
ca deserente: et ei sistit in uno; modus. sel in uoluntate et ratio
ne: libm nãq dr quantũ ad uoluntatem arbitrii. quantũ ad ra
tionem oratione est iudere quid sit eligendũ l non. uoluntatis est
appetere. et ita ratio tanquã pedissequa. monstrat uiã ei suadendo i
lud q̃ iudet faciendũ dissuadendo contrarium. uoluntas tanquam
dna ducit secum rationem ad q̃ cumq; fuerit inclinata. Non enũ
trahitur uoluntas a ratione: si; solũm monstrat ratio quid appetere
debeat uoluntas. ratio uero trahitur a uoluntate et ducitur: ñ
uhis qui fuit et rationem. naturalit namq; ratio et die hoc est
non ē illud faciendũ iudicat. et ti uincitur et ei sentit. Co qm
iustus duob; ei sistit libm. aĩ: soli rationali creature creatum est
ea enim sola inter creaturas uoluntatem habet et rationem
bruta animalia habentes sensũ et appetitũ iudi sensualitatis
si; uoluntate et ratione carent et ĩ libm. aĩ: non habent. Cũ itaq;
habeamus commune cũ peccoribus sensũ et appetitum. libm. aĩ: nos
abeis discernit. penes q̃ omne meritũ consistit. Cũ enim nulla iu
nulla necessitate cogatur: non immerito beatitudinem seum
seriam p̃meretur: Sensus et appetitus. nec beatum nec mise
rum faciunt. aliqui bruta animalia beatitudinis et mi
serie possent fieri participia. ingenii q̃ et memoria et ĩ simi
lia nec iustũ nec iniustũ constituunt. si quidẽ nec tardũ inge
nii nec labilis memoria imputatur: Sola itaq; uoluntas